

Landskap: SmålandUpptecknat av: Edith ÖsterlundHärad: VästboAdress: Box 5, HejlsäterstorpSocken: KulltorpBerättat av: Anders JohanssonUppteckningsår: 1941Född år 1859 i Kulltorp

Postgång för i tiden. s. 1-7

Färdar smordes med smiglar
och goda. s. 1.Postbudet fick fullt av andra
bud. s. 2-4.Bönder o. torpare hade tidning
ihop. s. 5-7

ACC. N.R. M. 7188:1

Landskap: Småland
 Härad: Västbo
 Socken: Kullstorp
 Uppteckningsår: 1941

Upptecknat av: Edith Östlund
 Adress: Box 5, Kullstorp
 Berättat av: Anders Johanson
 Född år: 1859 i Kullstorp.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Med posten fick man en
 bud på 1860-talet mer än
 en gång i veckan. Det var
 på måndagen. Då gick John
 från i Albonas från Åggryp
 till Bislaved och åter. Från
 Bislaved gick skjutskan emot
 Nissastigen och mötte deli-
 gensen som gick emellan
 Jörkingsjö och Kalmstad. Deli-
 gensen gick på ljust med
 fräslor vilka smordes med
 "regusnilar" och "fässon" för
 att den skulle gå. (Bubenskt

(smigla
och groda)

Skriv endast på denna sida!

ACC. N.R. M. 7188:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

inte sant? Johan Lönn hade
inte bara posten att kinka
på emellan Kulltryp och
Bislaved utan också fullt av
andra bnd. Han var mes-
sör av brännvinskustningar
från Bislaved åt folket, "våd-
matspackar" till färjning
ullskryfte, smut sagt allt.
Tusen och ett ärende hade
han. Han var mycket stark
och orkade bära lura tunga
bördor som helst under
sina vandringar med
posten. Denne man var mycket
praktisk och mycket pålitlig
och följde han alltså bära posten
till Wigst in på 1870-talet.

L. u. F. 38.

Enne man hade en gång
vallat kreatur på kan-
nen en 10 å 11 års pojke i Öster-
skog. En man som hette Lund
hade en gång givit honom
stryk och skällt på honom
för han "va skinnå". Detta (=mager)
kom John King ihjäl tills han
blev stor och en gång då han
fick se Lund och han sjöts
var i sin bästa mannaålder
sade han: "Du Lund, du
slor mig för ja va skinnå
än ser du på igen de." Den
en gång höll John på att
slå Thjel Lund vilken aldrig
i sitt liv fått så mycket
stryk. John King var som

ACC. N:R. M. 7188:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sagt mycket skick men det-
ta till hans övskattade kan
sin skydd kan terdde sig
tala allsång också. Någon hög
vad med honom på i början
av 1900-talet att han skulle
gå 25 öre om han gick upp
på Söderby kulle och ~~lyfte~~
^{vände} skjortan. Det skulle tillgå
så att han skulle stiga upp
på kullen (det var i smäll-
ball vinkel) klida av sig klide-
na vända skjortan och taga
den på igen. Detta gjorde han
och fick 25 öre, sjuknade
i lunginflammation och
dog om någon vecka.
Årval, år 1874 femma ti

ACC. N:R. M. 7188:5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kripost mellan Aggeus och
Bredaryd. Den egentliga post-
en var förstämde adresserad
till Länsmannen och prästen
vilka även tiller sig med
tidning. Vidare post som
befrådes var adresserad
till Frieseu i Albo som
var kändskrivare och
gaf till vår främste
amprskare Otto om Frieseu
vilken senare även är fidd
i Kullarp.

För cirka sextio å
sextiofen är sedan ~~längre~~
längre allmogens läsa tidning
n. Man läste förkryngs
Tidning i ett särskild fall

ACC. NR. M. 7188:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och som bekantgjuts läste 10
böcker plus några brygger
hade då abonnéerat på den-
na tidning. På läste man
den ofta vid stockvedsbesök
på kvällarna. Fick den några
särskilda skrifter fick var
och en gång blatt fri vid
kan gått fri skada på samma.
Togsman fick inte läsa den
fjärde till sist i tur och
ordning vandra tidningen
mellan stugorna. Marginalen
i tidningarna var ibland all-
deles fullklottrad. På ena
kanten lästes t. ex. "Vi språken
på inna then kom till Amers!"
En annan gång fick man se

(= språken)
man hade
suttit vid
bryggan och
läst och
bränt den!

ACC. N.R. M. 7188:7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

följande uppgift i marginalen:
"Refman är gjord utskew
Aels Andersson." Då var
sidningen ~~gjord~~ riven en stor
flästa i. Detta var ej så under-
ligt heller.

När vi skrev 1875 var
Kullbys poststation i Söga,
Kullbys med körsbär mellan
Söga och Bredåker. Det var
postkiljonen som för en
kärna och bläste i sitt
djudliga horn. Det var riktigt
körtidigt när postkiljonen
kom. Barn och gamla stäck-
te på sig för att kunna
se denne kulturbärare
som kom till socknen med nyheter.